



רשומות

הצעות חוק

הכנסת

4 בינואר 2016

613

כ"ג בטבת התשע"ו

עמוד

- הצעת חוק חופשה שנתית (תיקון מס' 15 והוראת שעה) (הארכת תקופת החופשה לכל שנת עבודה
32..... התשע"ו-2016 אצל מעסיק), התשע"ו-2016
- הצעת חוק לחלוקת חיסכון פנסיוני בין בני זוג שנפרדו (תיקון) (הארכת התקופה להגשת בקשה
33..... לרישום פסק דין שניתן לפני יום התחילה), התשע"ו-2016
- הצעת חוק הדיור הציבורי (זכויות רכישה) (תיקון מס' 8) (העלאת המחיר הבסיסי המשמש
34..... לחישוב המענק המותנה), התשע"ו-2016

הצעת חוק חופשה שנתית (תיקון מס' 15 והוראת שעה) (הארכת תקופת החופשה לכל שנת עבודה אצל מעסיק), התשע"ו-2016*

- תיקון סעיף 3
1. בחוק חופשה שנתית, התשי"א-1951¹ (להלן - החוק העיקרי), בסעיף 3(א) -
- (1) בפסקה (1), במקום "מ-4" יבוא "מ-5", ובמקום "14" יבוא "16";
- (2) פסקה (2) - תימחק.
2. תחילה והוראת שעה
- (א) תחילתו של סעיף 1 ביום ג' בטבת התשע"ז (1 בינואר 2017) (להלן - יום התחילה).
- (ב) בתקופה שמיום כ"ה בסיוון התשע"ז (1 ביולי 2016) ועד ליום התחילה יקראו את סעיף 3(א)(1) לחוק העיקרי כך שבמקום "14" יבוא "15".

ד ב ר י ה ס ב ר

בהתאמה להסכם קיבוצי שנחתם בין ארגוני המעסיקים להסתדרות העובדים הכללית החדשה ביום ט"ז בחשוון התשע"ו (29 באוקטובר 2015), מוצע על כן לקבוע תוספת לימי החופשה השנתית של עובדים בוותק שעד ארבע שנים כמפורט להלן:

1. מיולי עד דצמבר 2016 (להלן - תקופת הביניים) יהיו עובדים אלה זכאים ל-15 ימי חופשה שנתית (סעיף 2(ב) להצעת החוק);

2. מינואר 2017 ואילך (להלן - תקופת הקבע) יהיו עובדים אלה זכאים ל-16 ימי חופשה שנתית (סעיפים 1 ו-2(א) להצעת החוק).

יובהר כי לפי הוראות סעיף 3(א) לחוק, במספר ימי החופשה השנתית הקבועים בחוק נכללת מנוחה שבועית אחת לכל שבעה ימי חופשה, ועל כן בפועל עובדים כאמור שעובדים חמישה ימים בשבוע יהיו זכאים ל-11 ימי חופשה בתקופת הביניים ול-12 ימים בתקופת הקבע.

בעת הכנת הצעת החוק לקריאה השנייה ולקריאה השלישית תבחן ועדת העבודה, הרווחה והבריאות של הכנסת את האפשרות להתאים את מספר ימי החופשה הקבועים בסעיף 3(א) לחוק למספר ימי החופשה שנקבעו בצווי הרחבה להסכמים קיבוציים לאורך השנים.

להערכת משרד האוצר, העלות התקציבית של הצעת החוק היא בין 5 ל-10 מיליון שקלים חדשים לשנה. ואולם מכיוון שהממשלה נתנה את הסכמתה להצעת החוק, לא מדובר בהצעת חוק תקציבית, כהגדרתה בסעיף 3ג לחוק-יסוד: משק המדינה.

שוק העבודה השתנה מהותית מאז נחקקו בישראל חוקי העבודה בשנות ה-50: בעבר מרבית העובדים נותרו באותו מקום עבודה שנים רבות, ואילו כיום שוק העבודה גמיש יותר ויציב פחות, כך שלא אחת עובדים עוברים ממקום עבודה אחד למשנהו בתכיפות רבה. ממצאי מחקרים מצביעים על כך שעובדים עד גיל 35 מחליפים מקום עבודה בממוצע כל 4.6 שנים ורק 58% מבני ה-35 ומעלה עבדו במקום עבודה אחד בעשר השנים האחרונות.

לפי סעיף 3(א) לחוק חופשה שנתית, התשי"א-1951 (להלן - החוק), עובדים זכאים לימי חופשה נוספים החל בשנה החמישית לעבודתם אצל אותו מעסיק או במקום עבודה אחר. לפיכך, ונוכח הנתונים בדבר אופי ההעסקה כיום, נראה כי מרבית העובדים אינם מגיעים לשנת העבודה החמישית, המקנה תוספת ימים לחופשה השנתית כאמור, ולכן הם זכאים רק למספר המזערי של ימי החופשה השנתית הקבוע בחוק, עשרה ימי חופשה בשנה (לא כולל ימי המנוחה השבועית).

בהצעת החוק מוצע להגדיל את מספר ימי החופשה השנתית לעובדים שצברו ותק שבין שנה לארבע שנים, וכך, בין היתר, לצמצם את הפער בין מספר ימי החופשה המזערי הנהוג במרבית מדינות ה-OECD (20 ימים בממוצע) ובין מספר ימי החופשה המזערי הנהוג בישראל.

הוספת ימי חופשה שנתית כאמור גם תאפשר להתמודד עם הפער בין ימי החופשה במערכת החינוך ובין ימי העבודה במשק, המכביד מאוד על עובדים שהם הורים לילדים.

יוזמים: חברי הכנסת רחל עזריה, יעקב מרגי, משה גפני, טלי פלוסקוב, דב חנין, רועי פולקמן, ניסן סלומינסקי, מרב מיכאלי, אילן גילאון, חיים ילין, אורלי לוי אבקסיס

* הצעת חוק מס' 815/20/פ (מספר פנימי: 563603); הועברה לוועדה ביום א' בחשוון התשע"ו (14 באוקטובר 2015).

¹ ס"ח התשי"א, עמ' 234; התשע"ד, עמ' 603.

הצעת חוק לחלוקת חיסכון פנסיוני בין בני זוג שנפרדו (תיקון) (הארכת התקופה להגשת בקשה לרישום פסק דין שניתן לפני יום התחילה), התשע"ז-2016*

1. בחוק לחלוקת חיסכון פנסיוני בין בני זוג שנפרדו, התשע"ד-2014¹, בסעיף 30(ב)(2)(ד), במקום תיקון סעיף 30 "בתוך שנה מיום התחילה" יבוא "בתוך שלוש שנים מיום התחילה".

ד ב ר י ה ס ב ר

מיום תחילתו של החוק, קרי עד יום כ"ז בשבט התשע"ז (6 בפברואר 2016).

בזמן שחלף מאז כניסת החוק לתוקף התברר כי מתעוררים קשיים בהטמעתו וביישומו, לעניין זכאות לקצבת שאירים כאמור, בפרק זמן כה קצר.

לפיכך מוצע לאפשר לבן זוג לשעבר שמתקיימים בו יתר התנאים לפי סעיף 30 לחוק ליהנות מהזכות לקצבת שאירים בהסדר של צבירת זכויות לאחר מות בן זוגו הזכאי לגמלה, ולהאריך את התקופה לרישום פסק דין לחלוקת חיסכון פנסיוני שניתן לפני יום תחילתו של החוק עד שלוש שנים מיום התחילה.

חוק לחלוקת חיסכון פנסיוני בין בני זוג שנפרדו, התשע"ד-2014 (להלן - החוק), קובע את דרכי החלוקה של החיסכון הפנסיוני במקרה של פירוד בני זוג. סעיף 30 לחוק מאפשר להחיל את הוראותיו גם לגבי פסק דין לחלוקת חיסכון פנסיוני שניתן לפני יום תחילתו של החוק. כחלק מההסדר נקבעו הוראות שמאפשרות להכיר באדם כשאיר של בן זוגו לשעבר, כדי שלא ייוותר ללא כל הכנסה לאחר מות בן הזוג; ואולם החלת הוראות אלה לעניין הסדר פנסיה של צבירת זכויות אפשרית רק בהתקיים כמה תנאים מצטברים. בין השאר, נדרש כי אם חלפו שנתיים מהמועד שבו ניתן פסק הדין לחלוקת חיסכון פנסיוני, או שהחלה זכאותו של בעל הפנסיה לגמלה, לפי המאוחר, תוגש הבקשה לרישום פסק הדין לא יאוחר מתום שנה

יוזמים: חברי הכנסת אלי אלאוף, זהבה גלאון, מרב מיכאלי

* הצעת חוק מס' 1907/20/פ (מספר פנימי: 567692); הועברה לוועדה ביום כ"ט בחשוון התשע"ו (11 בנובמבר 2015).

¹ ס"ח התשע"ד, עמ' 686.

הצעת חוק הדיור הציבורי (זכויות רכישה) (תיקון מס' 8) (העלאת המחיר הבסיסי המשמש לחישוב המענק המותנה), התשע"ו-2016*

- תיקון סעיף 3 1. בחוק הדיור הציבורי (זכויות רכישה), התשנ"ט-1998 (להלן - החוק העיקרי), בסעיף 3 - (1) בסעיף קטן (א)(2), במקום הסכום הנקוב בו יבוא "915,000";
- (2) בסעיף קטן (ג)(1), במקום הסיפה החל במילים "בפסקה (2)" יבוא "בפסקה (2)", במקום הסכום הנקוב בה יקראו "1,091,250".
- תיקון סעיף 19 2. בסעיף 19 לחוק העיקרי, בסופו יבוא "השר יפרסם ברשומות הודעה על הסכומים המעודכנים לפי סעיף זה".

ד ב ר י ה ס ב ר

דרגת נכות רפואית לצמיחות של 100 אחוזים בשל ריתוק לכיסא גלגלים או בשל עיוורון מלא בשתי העיניים, נקבע בסעיף 3(ג) לחוק מחיר בסיסי גבוה יותר לחישוב המענק המותנה - סכום שאינו עולה על 881,250 שקלים חדשים.

בשל העלייה הניכרת במחירי הדיור בשנים האחרונות, ובהתחשב בכך שהמחירים הבסיסיים המרביים המשמשים לחישוב המענק המותנה כאמור נקבעו בחוק בשנת 2008 ולא עודכנו מאז, זכאים רבים מתקשים לרכוש את הדירות שהם מתגוררים בהן. לפיכך, מוצע לתקן את סעיף 3 לחוק ולהגדיל את סכום המחיר הבסיסי המשמש לחישוב המענק המותנה כך שיעמוד על סכום מרבי של 915,000 שקלים חדשים, ולעניין זכאים לרכישת דירה ציבורית שהם נכים כאמור - על 1,091,250 שקלים חדשים.

סעיף 2 סעיף 19 לחוק קובע כי הסכומים הנקובים בו יעודכנו לפי שיעור עליית מדד תשומות הבנייה שמפרסמת הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה מהמדד שהיה ידוע ביום כניסתו של החוק לתוקף עד למדד הידוע ביום שבו חתם זכאי לרכישת דירה ציבורית על חוזה לרכישת הדירה. יצוין כי בשנת שנחקק החוק הוא היה אמור להיכנס לתוקף ביום ט' בחשוון התשנ"ט (29 באוקטובר 1998). אך בשל כמה דחיות הוא נכנס לתוקף רק ביום י"ט בטבת התשע"ג (1 בינואר 2013). מוצע לקבוע כי שר הבינוי והשיכון יפרסם ברשומות הודעה על הסכומים המעודכנים לפי הסעיף האמור.

להערכת משרד האוצר, העלות התקציבית של הצעת החוק היא 250 מיליון שקלים חדשים לשנת הכספים 2016. עלות זו נובעת מאובדן הכנסות ממכר דירות, ומחויבות ביחס למספר הזכאים שהליכי הרכישה של דירותיהם לפי החוק טרם הסתיימו. ואולם מכיוון שהממשלה נתנה את הסכמתה להצעת החוק, לא מדובר בהצעת חוק תקציבית, כהגדרתה בסעיף 3 לחוק-יסוד: משק המדינה.

יוזמים: חברי הכנסת אלי כהן, יואב בן צור, יפעת שאשא ביטון, אבי דיכטר, מיקי לוי, טלי פלוסקוב, אורלי לוי אבקסיס, רוברט אילטוב, יעקב פרי, רועי פולקמן, גורית קורן, סופה לנדבר, רב חנין, אילן גילאון, יוסי יונה, איל בן ראובן, איתן ברושי, איציק שמולי, איתן כבל, יעקב מרגל, אורן אסף חזן, דוד אמסלם, מירב בן ארי

סעיף 1 חוק הדיור הציבורי (זכויות רכישה), התשנ"ט-1998 (להלן - החוק), קובע כי דייר המתגורר בדירה ציבורית, וכן דייר ממשיך כהגדרתו בחוק האמור, זכאים לרכוש את הדירה הציבורית בהתאם לתנאי הזכאות לפי החוק.

לפי סעיף 3 לחוק מחיר הדירה הציבורית לשם רכישתה על ידי הזכאים לכך מחושב על בסיס מחיר הדירה בשוק החופשי (להלן - המחיר הבסיסי), על פי קביעת השמאי הממשלתי או שמאי שהוא הסמיך לכך. ממחיר זה מופחת סכום שיהפוך למענק בתוך חמש שנים ממועד חתימת החוזה לרכישת הדירה, ובלבד שהדירה היתה בשימוש של הדייר שזכאי לרכוש אותה או של יורשו. המענק המותנה, הממומן מתקציב המדינה, נועד לאפשר לדיירים המתגוררים בדיור הציבורי, שרבים מהם אינם בעלי הון עצמי המאפשר להם לרכוש דירות בשוק החופשי, לרכוש את דירותיהם במחיר מסובסד.

סכום המענק המותנה מחושב לפי הוראות הסעיף האמור בהתבסס, בין היתר, על מספר הנפשות המתגוררות בדירה הציבורית, האזור שבו היא נמצאת ומספר השנים שבהן התגורר הזכאי בדירה.

הסעיף האמור קובע שתי הגבלות החלות במצטבר על גובהו של סכום המענק המותנה:

1. הסכום המרבי של המענק המותנה לא יעלה על 82.5% מהמחיר הבסיסי, ואם הדירה נמצאת באזור עדיפות לאומית - 90% מהמחיר הבסיסי.

2. סכום המחיר הבסיסי המשמש לחישוב המענק המותנה לא יעלה על 705,000 שקלים חדשים, כלומר, אם המחיר הבסיסי גבוה מהסכום האמור, המענק המותנה יחושב כאחוז מאותו סכום בלבד, ולא מעבר לכך. לעניין זכאים לרכישת דירה ציבורית לפי החוק שנקבעה להם

* הצעת חוק מס' 1896/20/15 (מספר פנימי: 567290); הועברה לוועדה ביום י"א בטבת התשע"ו (23 בדצמבר 2015).
1 ס"ח התשנ"ט, עמ' 2; התשע"ו, עמ' 324.